

Arrest

nr. 94 539 van 3 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECROOK *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché S. BOTTY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 22 augustus 1976 geboren in Ghazaliya, Bagdad. U bent een sjiïet van Arabische origine. Samen met uw, soennitische, neef Ahmed baatte u een CD-winkel uit in Ghazaliya. In juli 2007 werden jullie benaderd door de plaatselijke militie die eisten dat jullie de winkel zouden sluiten. Dankzij de tussenkomst van een oude wijze man verkregen jullie toch de toelating om de winkel open te houden. Een tiental dagen later werd Ahmed uit de winkel ontvoerd. De ontvoerders staken de winkel in brand. Toevallig zat u op dat moment bij een bevriende winkelier zodat u kon ontkomen. U vluchtte naar Nederland waar u asiel aanvraag. U vernam

dat Ahmed vermoord was teruggevonden. Zijn vader J.A.A.H. (...), een vooraanstaand lid van de Islamitische partij, achtte u schuldig voor de dood van zijn zoon. Hij diende een officiële klacht in tegen u en verklaarde daarbij dat zijn clan wraak zou nemen. In 2008 werd u verstoten door uw eigen clan, el Kenani. In Nederland verkreeg u een tijdelijke verblijfsvergunning asiël. Deze werd echter ingetrokken in 2010. Nadat uw beroep ongegrond werd verklaard en deze uitspraak in hoger beroep werd bevestigd keerde u op 2 november 2011 vrijwillig terug naar Irak. Aanvankelijk verbleef u bij een vriend in Mansour. Na enkele dagen verhuisde u naar uw neef in Khadamiya. Op 15 december 2011 werd uw broer H. (...) meegenomen door de militaire inlichtingendienst die op zoek was naar u omwille van de beschuldiging dat u achter de moord op uw neef zat. Hij vertelde hen dat u was teruggekeerd en dat u bij uw neef in Khadamiya verbleef. Uw vader had naar uw oom gebeld met het nieuws dat H. (...) was opgepakt. Uw oom kwam u halen in Khadamiya en bracht u naar zijn huis in Utayfiya. De volgende dag deed de militaire inlichtingendienst een inval in het huis van uw neef in Khadamiya. U bleef sindsdien een maand bij uw oom. Hierna vertrok u naar Erbil met de bedoeling het land te verlaten. Omdat de smokkelaar niet in Turkije was kon u echter niet vertrekken. U bleef bijna twee maanden bij een collega K. B. (...) in Erbil tot u vernam dat de vader van Ahmed op de hoogte was gekomen van uw verblijfplaats. U keerde op 12 maart 2012 terug naar Bagdad waar u bij een vriend verbleef. Op 14 maart 2012 kwamen twee neven en de broer van Ahmed u zoeken bij K. B. (...) in Erbil. Op 19 maart 2012 reisde u via Mosul en Zakho naar Turkije. U reisde verder naar België waar u op 5 april 2012 aankwam. De volgende dag vroeg u asiël aan.

Ter staving van uw asiëlaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw badge van de kamer van koophandel en de uitspraak van de Nederlandse Raad van State. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u volgende originele documenten voorgelegd: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, uw paspoort en uw militair boekje. Tevens legde u kopies voor van de klacht die tegen u werd ingediend door J.A.A.H. (...), uw officiële en religieuze huwelijksakte en een brief van De Raad van de Vereniging van het Hoofd van de Clans.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen zou u geviseerd worden door J.A.A.H. (...) en zijn clan omwille van het feit dat u, als sjiïet, schuldig wordt geacht aan de moord op zijn zoon Ahmed. Volgens uw verklaringen is J.A.A.H. (...) een zeer invloedrijk en machtig man die bovendien lid is van de Islamitische partij. Hij diende een officiële klacht in waardoor u ook gezocht zou worden door de Iraakse politie. Door zijn invloed die zich zou uitstrekken over gans Irak zou u ook gezocht worden door de militaire inlichtingendienst (CGVS, p. 8, 9, 10, 16, 17, 18, 24, 25, 26).

Om uw asiëlrelaas te staven legt u twee belangrijke documenten voor. De klacht die J.A.A.H. (...) tegen u zou hebben ingediend bij de politie en de brief waarin uw clan afstand doet van uw persoon. Beide documenten bevatten echter informatie die de geloofwaardigheid van uw asiëlrelaas in ernstige mate ondermijnen. Uit de vertaling van beide documenten blijkt immers dat er duidelijk staat aangegeven dat uw zakenpartner Ahmed, de zoon van J.A.A.H. (...), een week na zijn ontvoering vermoord werd teruggevonden (zie vertaling doc.). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd u gevraagd wanneer Ahmed werd teruggevonden. U antwoordde letterlijk: "ik heb vernomen dat hij vermoord werd teruggevonden drie maanden na het incident, maar ik denk dat het al na drie weken was, ik was toen in Nederland toen ik het vernam" (CGVS, p. 11). Het betreft hier de directe oorzaak van uw problemen en de reden waarom u tot tweemaal toe uw land van herkomst diende te ontvluchten. De vaststelling dat u blijkbaar niet weet wanneer Ahmed vermoord werd teruggevonden terwijl dit duidelijk staat aangegeven op beide documenten ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asiëlrelaas.

Vervolgens blijkt uit de vertaling dat A. H. (...) expliciet aan de politie zou hebben verklaard dat hij en zijn clan wraak op u zouden nemen voor de moord op zijn zoon (zie vertaling doc.). Ook in Irak is moord echter in alle omstandigheden strafbaar. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat iemand openlijk en zonder enige reden tegen de Iraakse veiligheidsdiensten expliciet zou verkondigen en laten optekenen dat hij wraak zou nemen op iemand tegen wie hij zelf een klacht indient.

Het is eveneens opmerkelijk dat uit de vertaling van de klacht blijkt dat het eerste deel van de voorgehouden klacht is opgesteld in de derde persoon enkelvoud. Op het einde van de klacht wordt er echter plots omgeschakeld naar de eerste persoon enkelvoud (zie vertaling doc.). Deze vaststelling doet dan ook twijfels rijzen over de authenticiteit van dit document.

Verder verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS nog dat uw clan 15 000 000 ID zou hebben betaald aan de A. H. (...) clan (CGVS, p. 6, 12). Hiervan wordt echter helemaal geen melding gemaakt in de brief van de 'Raad van de vereniging van het hoofd van de clans'. U stelt dat dit soort afspraken enkel mondeling worden gemaakt tussen de clans en dat enkel de verstoting schriftelijk wordt vastgelegd (CGVS, p. 27). Dit is geen afdoende verklaring daar beide aspecten deel uitmaken van eenzelfde compromis. Dat, hoewel de bereikte oplossing dan toch op papier werd vastgelegd, een deel van het compromis hierbij niet vermeld zou zijn, is weinig geloofwaardig. De geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt verder ondermijnd door enkele zeer bevreemdende vaststellingen. U verklaart dat er sinds 2007 een officiële klacht tegen u zou lopen wegens moord. Een klacht die bovendien werd ingediend door een zeer vooraanstaand man die banden heeft met een politieke partij. Een man wiens macht zich zou uitstrekken over heel het Iraakse grondgebied en die blijkbaar over connecties beschikt waardoor ook de militaire inlichtingendienst naar u op zoek zou zijn. Toch blijkt uit uw verklaringen dat u probleemloos het Iraakse grondgebied kon betreden via de Internationale luchthaven van Bagdad (CGVS, p. 21, 22, 27). Verder kon u zonder enig probleem, persoonlijk, een nieuw identiteitskaart afhalen (dd. 20/11/2011) (CGVS, p. 20). In Nederland kon u in 2009 probleemloos een paspoort afhalen bij de Iraakse ambassade (CGVS, p. 20). U kon uw huwelijk bij de rechtbank in Bagdad laten legaliseren en u kon u zonder enig probleem vrij over heel Irak verplaatsen ondanks de vele controleposten (CGVS, p. 5, 19, 21). Dit alles is hoogst ongeloofwaardig indien er daadwerkelijk een klacht voor moord tegen u zou zijn ingediend door iemand die volgens uw eigen verklaringen mensen heeft in het Iraakse parlement en de Iraakse regering.

Bovendien verklaart u dat u reeds op 15 januari 2012 naar Erbil vertrok met de bedoeling om uw land van herkomst te ontvluchten. Vreemd genoeg keert u op 12 maart 2012 terug naar Bagdad (CGVS, p. 4, 15), de stad waar al de voorgehouden problemen zouden hebben plaatsgevonden. Hierdoor ondermijnt u eens te meer de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Uw verklaring dat u terugkeerde omdat uw smokkelaar niet aanwezig was en omdat u in een veilige plaats wilde wachten op de smokkelaar is niet afdoende (CGVS, p. 20, 21).

Tot slot dient nog worden opgemerkt dat u in 2007 in Nederland, uitgezonderd de voorgehouden gebeurtenissen na november 2011, identiek dezelfde vluchtmotieven heeft aangehaald en dezelfde documenten heeft voorgelegd. De Nederlandse asielinstanties oordeelden echter dat er omwille van uw tegenstrijdige, inconsistente en wisselende verklaringen betreffende de voorgehouden gebeurtenissen van juli 2007 geen geloof kon worden gehecht aan uw asielaanvraag. (CGVS, p. 11) (zie Nederlands asieli dossier: IND, Voornemen 23/08/2010; IND, Beschikking 30/11/2010) . Dit terwijl u op het CGVS verklaarde dat dit het belangrijkste document was dat u voorlegde en dat het zelfs voor een politiekantoor geldig zou zijn (CGVS, p. 13).

Bovenstaande vaststellingen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en of u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

Het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011 stagneerde en dat er in 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen.

In 2012, vlak na het vertrek van de Amerikaanse troepen - die op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied hebben verlaten -, was er sprake van een stijgend aantal aanslagen. Deze situatie stabiliseerde vrij snel. In de maanden februari-maart-april-mei 2012 was er geen sprake van een buitengewone situatie. Het geweld dat plaatsvond was in hoofdzaak gericht tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden in Bagdad enkele zware en grootschalige aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel doelgericht is, en zich richt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Zoals eerder werd aangegeven ondermijnen de klacht bij de politie en de brief van de clanhoofden de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De overige documenten die u in de loop van uw asielprocedure heeft voorgelegd doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve

rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Als feitenrechter, die een nieuwe beoordeling ten gronde maakt, hoeft de Raad niet op ieder argument van de verzoekende partij in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop zijn uitspraak is gesteund (RvS 4 april 2011, nr. 212.391).

De Raad kan de bestreden beslissing vernietigen indien er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. De verzoekende partij betwist de verschillende motieven van de bestreden beslissing.

2.2.1. Het tijdstip waarop A. dood werd teruggevonden.

De Raad stelt vast dat op dit punt inderdaad een misverstand of onnauwkeurigheid bij het noteren in het gehoorverslag mogelijk is, daar zowel in de Vragenlijst (punt 5) als in de notities van de advocaat sprake is van een week en het ook een klein aannemelijk verschil betreft.

2.2.2. Het document waarop H. t.a.v. verzoeker zijn wraak heeft geuit

Wat het document betreft waarop H. ten aanzien van verzoeker zijn wraak heeft geuit, merkt verzoeker op dat de klacht die H. tegen hem heeft ingediend en waarbij er gemeld werd dat hij wraak zou nemen op verzoeker voor de moord van zijn zoon, dateert van 2007. Doordat dit een hele tijd geleden is en het sektarisch geweld in Irak toen in volle gang was, zou het niet zo vreemd zijn dat iemand openlijk en zonder enige reden tegen de Iraakse veiligheidsdiensten expliciet zou verkondigen en laten optekenen dat hij wraak zou nemen op iemand tegen wie hij zelf een klacht indient.

Verweerder antwoordt dat verzoekers uitleg geen steek houdt. Het is niet omdat het een hele tijd geleden is of omdat het sektarische geweld in 2007 ook al volop aan de gang was, dat het te verklaren valt dat iemand openlijk en zonder enige reden tegen de Iraakse veiligheidsdiensten expliciet zou verkondigen en laten optekenen dat hij wraak zou nemen op iemand tegen wie hij zelf klacht indient. In Irak is moord in alle omstandigheden strafbaar en dit was evenzo in 2007.

De Raad meent dat bij gebrek aan kennis van de gebruiken in Irak in een dergelijke situatie het zich op dit punt niet kan uitspreken. Het is niet omdat moord strafbaar is in een bepaald land dat wederrechtelijker bedreigingen van machtige personen noodzakelijkerwijze een risico vormen voor deze personen of zij het voorwerp van gerechtelijke vervolging zouden (kunnen) worden.

2.2.3. Wat de authenticiteit van de klacht betreft, tracht verzoeker de vastgestelde incoherentie met betrekking tot het document uit te leggen door te stellen dat de meeste politieagenten in Irak niet hooggeschoold zijn en zij zelfs niet hun middelbare school hebben afgelegd waardoor de verwarring in taal van de klacht verklaard kan worden.

Verweerder merkt op dat verzoeker de vaststelling van de commissaris-generaal niet betwist. *A posteriori* stellen dat dergelijke gebrekkige attesten, die neergelegd zijn met de intentie zijn vluchtrelaas te ondersteunen, niet zijn geloofwaardigheid kunnen aantasten omdat hij ze niet zelf opstelde en de opsteller waarschijnlijk niet hooggeschoold is, kan niet ernstig genomen worden. Het is evident dat de asielzoeker de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt (RvV, nr. 28.316 van 3 juni 2009; RvV, nr. 1750 van 17 september 2007). Verweerder wijst erop dat het feit dat ernstige 'taalfouten' in officiële documenten die een asielzoeker neerlegt, wel degelijk twijfels doen rijzen over de authenticiteit van het document. De vaststelling dat het eerste deel van de klacht in de derde persoon enkelvoud is geschreven maar op het einde van de klacht plots omgeschakeld wordt naar de eerste persoon enkelvoud, is bovendien geen gewone verwarring zoals verzoeker voorhoudt, maar wel degelijk een vaststelling die niet overeenstemt met een officieel document.

De Raad meent dat het verschil in de tekst namelijk het gebruik van de eerste en derde persoon door elkaar in een PV van de Iraakse politie geen element is dat op zich de authenticiteit van een dergelijk document ondermijnt. Het betreft een onnauwkeurigheid die niet van die aard is dat een dergelijk verslag van een klacht door een particulier, opgesteld door een politieagent, hierdoor alleen geen bewijswaarde zou hebben. De Raad meent dat dit een overtuigend motief is.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* zoals hierna gesteld niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

2.2.4. Problemen met de clan

Betreffende de problemen met de clan, antwoordt verweerder dat verzoekers uitleg in voorliggend verzoekschrift de vastgestelde incoherentie geenszins kan verklaren. Verweerder wijst erop dat zowel de verstoting als het betaalde bedrag deel uitmaken van hetzelfde compromis. Het is niet geloofwaardig dat de bereikte oplossing op papier zou vastgelegd zijn maar dat een deel van het compromis hierbij niet vermeld werd. Verweerder wijst er nog op dat verzoeker hieromtrent verklaarde dat dit het belangrijkste document was dat hij voorlegde en dat het zelfs voor een politiekantoor geldig zou zijn (p. 13 gehoorverslag CGVS) wat nog eens benadrukt dat het om een officieel document zou moeten gaan dat aldus niet gebrekkig kan zijn doordat een belangrijk deel van het compromis niet vermeld is.

Bij gebrek aan informatie over het gebruikelijke in dergelijke situaties en documenten kan de Raad zich in dit verband niet uitspreken. De Raad meent dat dit een overtuigend motief is.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er nogmaals op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenuen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* zoals hierna gesteld niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

2.2.5 De officiële klacht tegen verzoeker wegens moord

Verzoeker stelt dat hij uiterst voorzichtig was en probeerde zo weinig mogelijk in de kijker te lopen. Verzoeker stelt dat de veiligheidsdiensten nog niet op de hoogte waren van zijn terugkeer naar Irak en is onmiddellijk gaan onderduiken. Vermoedelijk waren de bevoegde politiediensten ook nog niet ingelicht zodat hij een identiteitskaart en paspoort kon verkrijgen.

Wat de officiële klacht tegen verzoeker wegens moord betreft, wijst verweerder er terecht op dat verzoeker beweerde dat er sinds 2007 een officiële klacht tegen hem werd ingediend door een zeer vooraanstaand man wegens moord. Verzoeker verklaarde ook dat het gaat om een man die banden heeft met een politieke partij en wiens macht zou uitstrekken over heel het Iraakse grondgebied en die blijkbaar ook over connecties beschikt waardoor ook de militaire inlichtingendienst naar verzoeker op zoek zou zijn.

Nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij probleemloos het Iraakse grondgebied kon betreden via de Internationale luchthaven van Bagdad, hij zonder enig probleem persoonlijk een nieuwe identiteitskaart afhaalde, hij in 2009 probleemloos een paspoort kon afhalen bij de Nederlandse ambassade, zijn huwelijk bij de rechtbank in Bagdad kon laten legaliseren alsook zich zonder enig probleem vrij over heel Irak kon verplaatsen ondanks de vele controleposten, is de bewering van deze officiële klacht niet aannemelijk. Als er daadwerkelijk een klacht voor moord tegen verzoeker zou ingediend zijn zoals hierboven gesteld is het aannemelijk dat verzoeker het Iraakse grondgebied niet zou kunnen betreden via de luchthaven, zou hij zich niet vrij over heel Irak kunnen verplaatsen langs de vele controleposten en zou hij evenmin probleemloos officiële documenten kunnen ophalen bij de Iraakse autoriteiten.

De Raad meent dat de verklaringen van verzoeker niet overtuigen en schaarst zich achter dit motief dat ook te vinden is in de bestreden beslissing.

2.2.6 Betreffende de terugkeer van verzoeker naar Bagdad na zijn verblijf in Erbil, benadrukt verzoeker dat hij maar één nacht in Bagdad is gebleven en dat hij daarna onmiddellijk naar Mosul is vertrokken.

Verweerder verwijst terecht naar verzoekers verklaringen: "*Wanneer van erbil naar bagdad?*) Op de 12de maart tot 19 gebleven en dan vertrokken." (p. 4 gehoorverslag CGVS) De verklaring van verzoeker in voorliggend verzoekschrift is strijdig met zijn verklaringen op het CGVS alwaar hij verklaarde een week te hebben verbleven in Bagdad. Verzoekers uitleg tast aldus de aannemelijkheid van zijn asielrelaas nog verder aan.

2.2.7. Verzoeker betwist het argument over de asielaanvraag in Nederland en het feit dat er in 2007 een identieke asielaanvraag werd gedaan en verzoeker dezelfde documenten voorlegde. Verweerder wijst er terecht op dat het relaas dat verzoeker aanhaalde bij de Nederlandse asielautoriteiten identiek was aan het relaas dat verzoeker op het CGVS uiteenzette en dat dit asielrelaas door de Nederlandse asielinstanties ongeloofwaardig werd bevonden door tegenstrijdige, inconsistente en wisselende verklaringen.

Verzoeker wenst op te merken dat hij bij de Nederlandse asielinstanties geen enkele documenten heeft kunnen neerleggen. Verweerder antwoordt terecht dat in het administratief dossier een kopie werd gevoegd van het administratief dossier dat in Nederland in 2007 werd aangelegd. Uit dit dossier blijkt dat verzoeker hetzelfde asielrelaas uiteenzette bij de Nederlandse autoriteiten en hij aldaar de volgende documenten neerlegde: Iraakse identiteitskaart, militaire pas, nationaliteitsverklaring, pas Kamer van Koophandel, kopie nationaliteitsverklaring vader, kopie nationaliteitsverklaring moeder, kopie woonverklaring nieuw adres, kopie voedselbon, verzendvelop en een verklaring van het stammenbestuur. Verzoeker kan bezwaarlijk volhouden dat hij geen documenten kon neerleggen tijdens zijn asielprocedure in Nederland.

De inconsistente verklaringen van verzoeker zoals blijkt uit het Nederlandse asieldossier zijn een bijkomende aanwijzing voor het gebrek aan aannemelijkheid van zijn asielrelaas.

2.2.8. De Raad stelt vast dat ook de verklaringen van verzoeker in België niet eensluidend zijn. Zo verklaart hij in zijn Vragenlijst dat hij door zijn broer telefonisch op de hoogte gebracht werd van de ontvoering van zijn neef en de brand in zijn zaak terwijl hij tijdens het gehoor verklaart dat hij dit van een collega vernam bij zijn terugkeer (naar de winkel) (gehoor, p. 10).

2.2.9. Daar waar verzoeker twee kleurenkopieën van documenten in het Arabisch (stuk 16 en 17 bij het verzoekschrift) neerlegt die betrekking zouden hebben op de doding van zijn echtgenote, meer bepaald een overlijdens akte en een proces-verbaal van de politie, wijst de Raad erop dat gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. Deze documenten hebben geen bewijswaarde. Daarenboven wijst de verwerende partij er ter zitting terecht op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het overlijden van zijn echtgenote enig verband heeft met zijn asielaanspraak.

2.3. Verzoeker voert in zijn tweede middel een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming), van de materiële motiveringsverplichting, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en van het gelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij is afkomstig uit Irak, Bagdad zodat *in casu* dient te worden nagegaan of in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder sprake is van een gewapend conflict waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade. Hoewel de situatie in Irak in zijn algemeenheid en in de provincie/stad Bagdad in het bijzonder nog steeds als ernstig en zorgelijk moet worden omschreven, zoals ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing (SRB) "Irak" "*De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - BAGDAD*" van 16 juli 2012) is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak/Bagdad dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie is van "*open combat*". De veiligheidssituatie is al enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

In de mate verzoeker het niet eens is met de appreciatie van de veiligheidssituatie op basis van de informatie in de SRB en, onder verwijzing naar en het citeren van krantenartikelen en documenten, stelt dat het geweld in Bagdad specifiek van aard is met "*herhaaldelijke bomaanslagen waarbij wekelijks tientallen doden vallen*", "*De situatie zoals die op heden nog steeds bestaat in Bagdad (...) onder de noemer 'gevechten' (valt)*", "*De gevechten (...) voortdurend (zijn) aangezien ze met een heel regelmatige frequentie voorkomen*", "*De strijd die gevoerd wordt tussen de terreurbewegingen en de Irakese overheid in Bagdad blijft aanhouden.*" en "*Bij een dergelijke strijd (...) er bepaalde zogenaamde risicogroepen (worden) geviseerd, maar er (...) wel duizenden onschuldige burgerslachtoffers (vallen)*", en besluit dat de situatie in Bagdad niet op positieve wijze veranderd is en het erop lijkt dat de situatie in Bagdad op heden onstabiel is dan enkele maanden geleden, wijst de Raad erop dat ook de laatste SRB een onderzoek heeft gepleegd naar de mogelijke risico's voor burgers (p. 15 e.v.) en dat daarbij onder andere rekening werd gehouden met de statistieken van 'Iraq Body Count'.

De Raad leest daarin onder andere: "*Het veralgemeende geweld neemt duidelijk af in Irak. Dit wordt in alle rapporten bevestigd. We kunnen echter nog steeds niet spreken van een stabiele situatie in de vijf Centraal-Irakse provincies. Het geweld en het aantal incidenten neemt ook daar in intensiteit af, maar niettemin komt het merendeel van de incidenten nog steeds voor in Centraal-Irak. 40% van de incidenten doen zich voor in Bagdad, terwijl dit aantal in Ninewa en Kirkook samen nog op ongeveer 23% geschat wordt.*"

(...) het is niet mogelijk om 100% betrouwbare cijfers te bekomen over het exacte aantal burgerslachtoffers in Irak. De cijfers zijn zeer verschillend naargelang te bron en worden niet altijd op dezelfde manier berekend. (...)

De daling was het grootst bij de overgang van 2008 en 2009, en daalt nu geleidelijk aan verder, maar niet zo spectaculair. (...) Zowel de zware bomaanslagen die nog plaatsvinden, als het geweld tegen individuen is grotendeels doelgericht. Het gebruik van vormen van geweld die leiden tot willekeurige slachtoffers is gedaald, terwijl steeds meer een beroep wordt gedaan op vormen van geweld die doelgericht zijn. (...) Bij dergelijk geweld wordt voornamelijk gebruik gemaakt van wapens met geluiddempers. Dit fenomeen komt niet enkel voor in Bagdad, maar ook in de andere Centraal-Iraakse provincies is het fenomeen duidelijk merkbaar. (...) Waar voordien vooral de aanslagen van AQI en andere extremistische milities de grootste bedreiging vormden voor de veiligheid en de stabiliteit, blijken deze niet meer de hoofdoorzaak te zijn van het nog bestaande geweld. (...)

Zowel de zware bomaanslagen, als het geweld tegen individuen (...) zijn hoofdzakelijk gericht tegen dezelfde doelwitten. Deze doelwitten zijn vooral personen die behoren tot bepaalde beroepscategorieën(...)”.

De Raad stelt derhalve vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de situatie in Irak op de voet volgt en dat rekening werd gehouden met informatie afkomstig van verschillende objectieve bronnen en dat bij appreciatie en evaluatie van de veiligheidssituatie rekening werd gehouden met alle elementen en gegevens over de jaren van geweld in Irak tussen 2003-2012. In deze analyse worden recente informatie betrokken zoals de door de verzoekende partij aangehaalde *UNHCR Eligibility guidelines* van 31 mei 2012.

De commissaris-generaal betwist niet dat er op heden nog steeds sprake is van veiligheidsincidenten in verzoekers regio van herkomst, Bagdad. Er dienen echter diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen te worden om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet te evalueren.

Uit de informatie van verweerder blijkt dat de aanwezige incidenten hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De diverse objectieve elementen (zijnde het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, ...) in aanmerking genomen, is er op heden in verzoekers regio van herkomst, zijnde Bagdad, geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Daar waar verzoeker stelt dat de plotse ommekeer van verweerder in haar beleid aanleiding geeft tot willekeur en derhalve een schending is van het gelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat in toepassing van artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet bij beoordeling van de vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rekening gehouden dient te worden met de algemene omstandigheden in het land en de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij op het tijdstip waarop de beslissing genomen wordt. Dit vloeit voort uit het declaratoir karakter van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en vaststelling van de nood aan subsidiaire bescherming en de richtlijnconforme interpretatie met betrekking tot artikel 4, 3 a) van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming waarin gesteld wordt dat een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en onder meer rekening houdt met alle relevante feiten in het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen (eigen onderlijning). Het gelijkheidsbeginsel zoals geïnterpreteerd door de verzoekende partij is in deze niet van toepassing.

Daar waar verzoeker de relevantie van het asielbeleid van andere Europese landen betwist omdat de Belgische wetgeving met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus ruimer zou zijn meent de Raad dat dit een overtollig motief betreft.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS